

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

64.883

Hely

Idő

"1914"

Személy

Szerző Perczel Gy.

Cím Mentőállomásokat a Duna part-
jaira.

Forrás: Az Ujság

Bp.

(Hely)

1914 1/3

(Idő)

(Köt. v. füz.)

— Mentőállomásokat a Duna partjai a! A következő igen figyelemre méltó sorokat kaptuk, melyeknek annál nagyobb készséggel adunk helyet, mert magunk is legmelegebben pártoljuk a felvett eszmét:

A Dunaparton lakom és így több ízben volt alkalmam tapasztalni, hogy a Dunába ugrott vagy esett emberek kimentésének ügye milyen szegényteljes állapotban van. Nappal még jut esetleg segítség a közlekedő csavargózósok és a parton foglalatosskodó hajósok és halászok jóvoltából, de ha éjjel történik ilyen baleset, úgy a szegény vízbeesett ember menthetetlenül odavesz. Tegnap éjszaka a Rudasfürdő táján a Dunába esett valaki. Hosszu perczekig kiabált segítségért, egy-két járókelő biztatta is, hogy uszszék a hidig, ott majd kifogják, de biz szegény elevenen nem juthatott el addig, jóval a hid előtt megszűnt kiabálni, kétségtelenül elmerült. Tavaly nyáron egy éjjel rémes ordítózás vert fel álmomból, szegény fuldokló az Erzsébet-hidtól a Ferencz József-hidig szakadatlanul üvöltött, míg nyomtalanul eltűnt a habokban. Nem is szólva arról hogy elkelede egypár mentési célokra szolgáló, fényoszóval felszerelt motoresónok is, a hidvámházikókban vagy a csavargózós kikötőhelyeken tartani kellene bentitott ebeket, a melyek a fuldoklókat addig, a míg a mentőcsónak odaér, lehetőleg a víz színén tartanák, az elmerülőt pedig nyomon követnék. Éjjel a parton czirkáló rendőrök mellé is lehetne kutyákat beosztani. Ezek az első segélykiáltásra szabadon eresztetvén, pár szempillantás alatt a fuldoklónál lehetnének, míg a mentőcsónak elindítása, az odavezetés annyi időt rabol el, hogy a segítség a legtöbb esetben későn

érkezik. Czélszerű lenne a part menten mentőöveket is *sűrűn* elhelyezni; csak a Lánchíd közelében láttam egy kampós ruddal és mentőövvel felszerelt állványt. Ezt is a mentőegyesület állította fel, pedig úgy vélem, hogy a veszendő emberélet megmentése állami feladat is volna és talán a számos milliókkal operáló fő- és székvárosi költségvetés is elbirná ezen a czímen egy kis megterhelést, legalább annyit, a mennyit a korzói székek helypénzjövédelmé kitesz.

Ezen a lehetetlen állapoton sürgősen segíteni kell, hiszen alig mulik el nap a Dunán baloset nélkül. *Ablakomból most két nap lefolyása alatt három embert láttam halálos küzdelemben a hullámokkal és csak egyet sikerült közülök kimenteni.*

Erősen hiszem, hogy a székesfőváros közönségében van annyi jóézés, hogy felesleges filléreiből szívesen juttatna erre a célra. Azok, a kik a Dunaparton élvezik az életet adó nap-sugarakat, a budai hegyekről leáramló jó levegőt, a riis dunai szellőt: az ott lakók és ott sétálók tizezrei és tizezrei szívesen fognak áldozatot hozni, hogy a világnak ezt az egyik legszebb pontját megkímélik attól, hogy színhelye legyen olyan szívfaesaró jeleneteknek, a melyek egyttal az emberben élő solidaritás és humanizmus érzéseit inzultálják, hogy a magyar kultúra és civilizáció középpontjában, megfelelő eszközök híján tehetetlen rendőri asszisztencia mellett, ebül veszzenek oda bajbajutott embertársaink.

A megindítandó társadalmi akcióhoz kérem szíves jóindulatú támogatását. A magam részéről száz koronát mellékelek a szóbanforgó célra. Hírlapi gyűjtésen felül jó lenne a Dunapart forgalmasabb helyein perselyeket felállítani. Meg vagyok győződve, hogy rövid időn belül

szereny adományom százszorosa begyűlnék a sétálók adományaiából.

Állítsunk fel a korzón egy kőurnát, hiszem, hogy fog akadni olyan, az eszméért lelkesedő szobrászművész, a ki ingyenes megtervezésére, megmintázására vállalkozik. Rövid idő alatt kifejlelődnének az a szép szokás, hogy az arra sétálók apraja-nagyja dobjon az urnába egy-egy kétfillérest és ezzel a csekély önkéntes adóval rója le halálját azért a testi és lelki felfrissülésért, a mit a Duna partján szerez, járuljon hozzá azon szerencsétlenek megmentéséhez, a kik számára a Duna nem életet, hanem a halált jelenti.

Kiváló tisztelettel a t. szerkesztő urnak készsége hive

Perczel György.

— Liman pasa utja. Konstantinápolyból jelentik, hogy Liman pasa Berlinbe utazott. Hír szerint csak szabadságra ment.